

DIE

OSTEEM

VAN DIE
MARTELARE

MAART 2025

ONGEDEMP

DEUR DIE KGB GEMARTEL

"Dink aan die gevangenes asof julle medegevangenes is." Heb 13:3

Tussenin Getrou

In 2002, nadat ek met vervolgte Christene in Sentraal-Asië ontmoet het, het ek 'n Engelse artikel geskryf, getiteld *"Between a Mosque and a Monument."* Die artikel beskryf vervolging waar Christene in die voormalige Sowjetrepublieke onder Moslemfamilielede gely het – "'n Moskee", sowel as voormalige Kommunistiese owerhede – "'n Monument". Sedert die val van die Sowjetunie en sy kommunistiese ideologie, het mense daar meer toegewyde Islamiete geword, terwyl hulle regeringsleiers wat deur Kommunistiese heersers onderrig is, 'n wantroue in alle godsdienste as 'n bedreiging vir hul gesag behou het.

Verlede jaar het ek weer Sentraal-Asië besoek. Ongelukkig trotseer ons Christenbroers en -susters steeds vervolging wat deur beide ideologieë gemotiveer word. Islam het voortgegaan om invloed in die afgelope 23 jaar te verkry en Sowjet-styl onderdrukking bly 'n algemene hulpmiddel van regeringsgeoor die streek.

Tog het ek storie na storie gehoor van mense wat tot geloof in Christus gekom het, met kerke wat groei, ten spyte van regeringspogings om hulle te sluit en hul getuienis stil te maak.

Diegene in Sentraal-Asië wat hul geloof in Christus plaas – soos Silas – weet dat hulle 'n prys sal betaal. Een pastor het gesê: "As die Heilige Gees nie Sy arm om ons sit nie, kan ons nie ons vrees oorkom nie." Die Heilige Gees vertrou en bemoedig God se kinders en hulle oorkom hul vrees om die Evangelie te verkondig.

Die regering van een land in die streek het onlangs beperkings op godsdiensonderrig vir kinders versterk. Ouers word nou gedreig dat kinders uit hul huis verwyder sal word indien die kinders 'n kerkbyeenkoms bywoon.

'n Ander pastor in die streek het ons daaraan herinner dat daar altyd 'n prys is om te betaal wanneer ons werk om Christus se koninkryk te bevorder. "Ek dink kerke moet iets opoffer om geestelike resultate te sien," het hy gesê. "En dit maak altyd seer." Terwyl jy die stories in hierdie tydskrifte lees, is Christene in vyandige gebiede en beperkte nasies bereid om sulke opofferings te maak, en hulle sien die geestelike vrug van hulle werk. Hulle voorbeelde daag my uit. As 'n bereidwilligheid om op te offer nodig is vir die verkryging van geestelike vrugte, hoe moet dit my Christelike lewe raak? Wat van joune?

Alhoewel jy waarskynlik nie tussen 'n moskee en 'n monument vasgevang is nie, is jy dalk vasgevang tussen 'n ernstige mediese toestand en 'n moeilike werksituasie, of tussen 'n eiesinnige kind en 'n ekonomiese terugslag. Ons getroue Christenfamilielede in Sentraal-Asië demonstreer hoe ons Christus kan volg en Christus se moedige getuies kan bly.

My gebed is dat ek en jy bereid sal wees om enige opoffering te maak om te sien hoe God in ons stede, werkplekke, skole en huise verheerlik word. "Jesus, u koninkryk kom. U wil geskied. Selfs wanneer ons 'tussenin vasgevang' is."

*Todd Nettleton
Gasheer, The Voice of the Martyrs Radio*

Op die voorblad: *Silas is weens sy Christelike getuienis onder Sowjet-styl onderdrukking in Turkmenistan vervolgt.*

Handelinge 18:8-10 - AFR53

En Crispus, die hoof van die sinagoge, het met sy hele huisgesin in die Here geglo; en ook baie van die Korinthiërs het, toe hulle hom hoor, gelowig geword en is gedoop. En die Here het deur 'n gesig in die nag aan Paulus gesê: Wees nie bevrees nie maar spreek en moenie swyg nie; want Ek is met jou, en niemand sal die hand aan jou slaan om jou kwaad aan te doen nie, want Ek het baie mense in hierdie stad.

Wees nie bevrees nie, maar spreek en moenie swyg nie; want Ek is met jou.

in TURKMENISTAN

'n Turkmeense pastor, wat weens sy Christelike getuienis onder Sowjet-styl onderdrukking vervolgt word, gaan voort met die uitsending van die Evangelie in sy beperkte Sentraal-Asiatiese nasie.

Terwyl hy in die Turkmeense Sowjet Sosialistiese Republiek grootgeword het, het Silas met sy identiteit geworstel. Sy familie het hul Moslemkultuur tuis gekoester, maar hulle het die dominante Sowjetkultuur in die openbaar aangeneem. Dus het Silas Islamitiese gebede gebid en die Koran saam met sy ma gelees, selfs ook het sy kommunistiese skoolonderwysers hom geleer dat Allah nie bestaan het nie.

As tiener het Silas baie vrae oor sy eie bestaan sowel as die bestaan van Allah gehad. Hy het gewonder hoekom ons moet sterf en waarom Allah so ver van hom gelyk het. Hy het vir mense gesê dat hy 'n ateïs in sy kop was en 'n Moslem in sy hart.

“Aangesien ek nie die regte antwoorde kon vind om my siel gerus te stel nie,” het hy gesê, “het ek gedink dat ateïsme dalk die meeste sin gemaak. Dit is hoekom ek meer ateïsties geword het.”

Silas het in die vroeë 1990's aan die hoërskool gegraduateer en is gedurende die volgende paar jaar getroud en het met 'n gesin begin. Omstreeks dieselfde tyd, in 1991, het die Sowjetunie ineengestort en Turkmenistan het sy onafhanklikheid verkry.

“Daar was baie onsekerheid,” het Silas gesê. “Mense het alles verloor, soort van oorbegyn van elke aspek van hul lewens met 'n nuwe land. Vir ons was daar 'n onsekerheid oor hoe die lewe ná die Sowjetunie sal voortgaan.”

En gou het beide sy Islamitiese konsep van Allah en sy ateïstiese wêreldbeskouing ook verbreek.

'N HEILIGE VUUR

Op 'n dag in 1994 het Silas se swaer vir hom gesê dat hy 'n Christen geword het. Silas was geskok; hy het altyd

die Christelike God met hulle Russiese onderdrukkers geassosieer. Sy enigste blootstelling aan Christenskap was op TV of in boeke gewees. Tog het hy aandagtig geluister wanneer sy swaer oor Jesus Christus gepraat het.

“Die persoon van Christus en die stories oor Sy lewe ... wat hy gedeel het, is wat my regtig tot Hom aangetrek het,” het Silas gesê. “Ek wou meer weet.”

Sy swaer het ‘n kopie van die JESUS-film besit, ‘n fliëk oor die lewe van Christus wat vir evangelisasie gebruik word. Dus het Silas die fliëk saam met sy vrou, Yelena, wie se pa die enigste VHS-speler in die dorp besit het, gekyk.

“Die oomblik toe ek die fliëk begin kyk,” onthou Silas, “het ek Jesus hoor Turkmeens praat, my taal. Die Evangelie het werklik geword, nie net kennis na my kop nie, maar ... aanraking tot my siel, my hart. Terwyl ek die fliëk van die lewe van Christus gekyk het, het dit al my vrae beantwoord. Ek het Christus aangeneem en my lewe aan Hom gegee.”

Oorstelp van vreugde, het Silas huis toe gehardloop en die Evangelie aan sy 75-jarige ma verkondig, wat ook haar geloof in Christus geplaas het. Toe gaan hy in die dorp in en verkondig die Goeie Nuus aan almal wat hy ontmoet het.

Nadat hy ‘n klein Russiese Sakbybel, wat die Nuwe Testament en Psalms insluit, ontvang het, het Silas dit hardop

vir vriende, bure en familieleden begin lees. Terwyl baie aanvanklik skepties was om dit in Russies te hoor, het meeste bly luister en verskeie het tot geloof in Christus gekom. Silas het gesê hy glo hierdie Christene het die eerste kerk in Turkmenistan geword.

“Ons het nie geweet hoe om kerk te hou nie, hoe om gemeenskap te hou of hoe om die Bybel te lees en dit te verstaan nie,” het hy gesê. “Ons het by tye probeer om Gelowiges te ontmoet en saam te bid. Ons was besig om alles nuut te leer. Ons het nie geweet hoe om die Christelike lewe te leef nie. Ons het almal tegelykertyd geleer.”

Sommige van die dorpenaars was nie gelukkig met Silas se evangelisasiepogings nie, veral nadat sommige tieners tot geloof in Christus gekom het. Die dorpenaars het leuens oor hom versprei en beweer hy is ‘n Russiese priester wat besig was om mense tot die Russiese godsdiens te bekeer. Hulle het Silas en die ander Gelowiges toenemend verdryf en hulle af en toe gedreig.

Tog kon Silas en sy klein huiskerk nie anders as om die Evangelie te verkondig nie.

“Niemand het ons in dissipelskap opgelei of gesê ons moet evangeliseer nie,” het Silas gesê. “Dit was suiwer die Heilige Gees wat hierdie vreugde

van verlossing, ervaring van verlossing in Christus, vir ons gegee het, en ons het op natuurlike wyse gegaan en dit verkondig.”

WORD ‘N BEDREIGING

Later daardie jaar het Silas na Ashgabat, Turkmenistan se hoofstad, verhuis om internasionale regte te studeer. Yelena en hul twee jong kinders het vir eers in die dorp, ‘n paar honderd kilometer van Silas af, aangebly.

“God het ‘n geweldige werk gedoen,” het Silas gesê. “Selfs toe ek weg is, het sommige van die Gelowiges gereed in my huis begin byeenkom.”

Nadat hy hom in Ashgabat gevestig het, het Silas by ‘n huiskerk aangesluit wat by ‘n amptelike Russiese kerk geaffilieer was. Hy het hom laat doop en onderrig in die geloof ontvang, en hy het selfs ‘n kopie van ‘n Turkmeense Bybel gekry, wat deur die regering onwettig verklaar is.

Hy het die Evangelie aan almal wat hy kon verkondig, insluitend baie klasmaats wie se ouers Kommunistiese leiers was – lede van die KGB, die ministerie van buitelandse sake en die presidensiële wag.

“Ek was nooit bang nie,” het Silas gesê. “Ek het gedink: ‘Dit is my reg. Ek kan my geloof verkondig.’”

Nadat hy sy universiteitstudies voltooi

het, het Silas in Ashgabat gebly, waar Yelena en hul twee kinders by hom aangesluit het. Hy het gedruk gevoel om aan sy familie se verwagtinge te voldoen en sodoende 'n prokureur vir die Ministerie van Handel en Buitelandse Ekonomiese Betrekkinge geword, maar hy het nie die werk geniet nie.

Na ongeveer 'n jaar het hy sy werk bedank om 'n pastor te word, wat sy pa aangehits het om hom te ontfer. Tog het Silas volgehou met sy plan om die Evangelie te verkondig en huiskerke in en rondom Ashgabat te plant. "My roeping was vir my belangriker," het hy gesê. "Die koninkrykswerk was vir my belangriker."

Een struikelblok vir Silas was om aan Turkmene te verduidelik hoe hulle Christene kon wees sonder om die Russiese kultuur, wat gedurende die Sowjet-era op hulle afgedwing is, aan te neem. "Ons sou na ons mense gaan en sê: 'Jy hoef nie jou Turkmeense identiteit te verander nie,'" het Silas gesê; "Jesus het Turkmene lief vir en ken hulle."

Gedurende sy eerste jaar as pastor, het die huiskerke wat hy geplant het van 'n totaal van 30 lidmate tot meer as 100 Gelowiges gegroei. Hele gesinne het tot geloof in Christus gekom. "Almal van hulle was ... besig om hoop en transformasie te vind," het hy gesê. "Baie van hulle was dwelmverslaafdes, alkoholiste en uiters beledigend. Baie vrouens het na die Here gekom omdat hulle mans 'n ander persoon geword het."

Aangesien die JESUS-film gehelp het om Silas tot geloof in Christus te lei, wou hy dit in die hande van soveel Turkmene kry as wat hy kon. Maar wetende dat min mense 'n VHS-speler besit het, moes hy kreatief dink. Hy het die klank van die film op kassetbande opgeneem en toe die kassette versprei sodat mense dit in die privaatheid van hul motors kon luister.

Owerhede het uiteindelik van Silas se aanhoudende evangelisasie en groeiende huiskerke uitgevind. Silas het gesê hulle het die kerkgroei as 'n politieke beweging beskou wat deur die Weste geskep is om die land te destabiliseer.

"Tien Duisend JESUS-film oudiokassette is deur ons kerk versprei," het Silas gesê. "Dit is een van die redes waarom ek en

my kerk geteiken was. Daardie kassette het oral opgeduik."

STYGENDE DRUK

Op 'n dag het die owerhede op Silas se huiskerke toegeslaan en op 1,000 kassette en talle Bybels beslag gelê. "Hulle het met kameras gekom en ons begin opneem," onthou Silas. "Dit was plaaslike owerhede, 'n plaaslike imam, die KGB en die polisie. Hulle het mense bang gemaak, name neergeskryf en gesê: 'Julle kan nie in hierdie omgewing bymekaarkom nie! Julle mag nie die Evangelie versprei nie!'"

Silas het probeer om sy agtergrond in die regte te gebruik om hul interpretasie van Turkmenistan se grondwet, wat godsdienstryheid waarborg, uit te daag. Maar sy argumente was geen gelyke vir hul gewelddadige taktiek nie. Ten einde hul werk of universiteitstatus te bedreig, het owerhede Gelowiges gedwing om dokumente te teken wat verklaar dat hulle sou ophou om kerkdienste by te woon.

Baie kerklidmate was bang. "Minder as twee jaar nadat dit gevestig en gegroei het, en toe skielik begin die vors van die regering dit platdruk," het Silas gesê. "Daarom was dit uiters moeilik vir baie Gelowiges."

Die polisie het Silas gearresteer en hom verbied om in Ashgabat te woon voordat hulle hom op 'n trein terug na sy tuisdorp gesit het. Hulle kon egter nie so maklik van hom ontslae raak nie. "Hulle het nie iemand gehad wat my die hele pad begelei het nie," het Silas gesê, "dus het ek na 'n paar stasies van die trein afgesprong en teruggekom, en ek het weer die kerk gelei."

Owerhede het Silas weer gearresteer. Trouens, hulle het hom herhaaldelik gearresteer omdat hy hul bevele verontagsaam het, en elke keer het hulle die druk op hom en sy gesin verhoog.

Wanneer die huiskerke in Ashgabat vergader het, het Silas en ander kerklidmate kort-kort informante raakgesien wat die gemeentes geïnfiltrêre het. Een man het vir Silas gesê dat die KGB hom geslaan en 'n geweer teen sy kop gehou het en hom beveel het om op die kerke te spioeneer. "Ons het met genade daarna gekyk," het Silas gesê. "Ons het verstaan dat dit kan

"Minder as twee jaar nadat dit gevestig en gegroei het, en toe skielik begin die vors van die regering dit platdruk," het Silas gesê. "Daarom was dit uiters moeilik vir baie Gelowiges."

gebeur.”

Terwyl Silas hoofsaaklik op die kerke in Ashgabat gefokus het, het die huiskerknetwerk in sy dorpie tot meer as 500 Gelowiges gegroei. En owerhede daar het ook begin om Christene onder druk te plaas.

“Toe die regering, polisie en die KGB betrokke geraak het, het ons net 100 Gelowiges gehad wat nog in die geheim vergader het,” het Silas gesê. “Die uitwerking was groot. Mense was bang. In ons kerk alleen het ongeveer 40 mense opgehou om gereeld te kom en met ons te assosieer. Hulle het konstant in vrees geleef.”

Ten spyte van die stygende druk, het Silas voortgegaan om beide kerknetwerke te lei en te bemoedig. Toe, vroeg in 2000, het pogings om sy evangelisasie te stuit ’n nuwe vlak bereik – ’n smeerveldtog. ’n Ashgabat-koerant het ’n storie gepubliseer waarin beweer word dat Silas die leier van ’n ondergrondse godsdienstige sekte was en dat hy sy land verrai het deur met ’n buitelandse regering te werk.

“Ek het die skrywer van daardie artikel gevind en ek het hom gekonfronteer,” het Silas gesê. “Ek het gesê: ‘Hoekom het jy hierdie dinge oor my geskryf sonder dat jy my ken of met my ’n onderhoud gevoer het?’ Hy het gesê: ‘O, dit was nie ek nie. Ek is deur die KGB beveel.’”

Silas het ’n prokureur genader oor die dagvaarding van die koerant vir laster, maar die prokureur het gewaarsku om enigiemand wat bande met die Kommunistiese-styl regering het, te beveg. “Wil jy lewendig wees?” het sy prokureur prontuit gevra. “Wil jy hê jou kinders en jou vrou moet in ’n motorongeluk wees ... en hulle verloor? Dit is wat hulle gaan doen. Wees versigtig. Moenie teen hulle stry nie.”

Sedert Turkmenistan byna ’n dekade vroeër onafhanklikheid verkry het, het Silas nie meer sy land as ’n Kommunistiese stelsel beskou nie. Hy kon nie glo dat so ’n aanval met hom kan gebeur nie. Maar hy het die Turkmeense owerhede onderskat.

DIE DONKERSTE VAN DAE

Op ’n dag in Augustus, het Silas en Yelena, wat vyf maande

swanger was, van Ashgabat na hul tuisdorp gery. Hul twee jong kinders het op die agtersitplek gesit.

Kort nadat hulle ’n KGB-kontrolepunt verlaat het, kom ’n vragmotor vanaf die teenoorgestelde rigting direk op hul motor afgepeil. Silas het van die pad afgeswenk, wat veroorsaak het dat die motor in ’n kloof afgerol het en onderstebo beland het.

Toe Silas na elke lid van sy gesin kyk, het hy gesien dat Yelena se buik gebloei het en dat hul seun se kop erg gebloei het. Hulle dogter het net geringe beserings gehad.

Kort nadat Silas en sy gesin uit hul omgekeerde motor gekruip het, het die polisie en KGB-agente opgedaag. “Jy kon in hulle gesigte sien dat hulle ontsteld was dat hulle ons lewend gekry het,” onthou Silas.

Terwyl sy vrou en seun lê en bloei en huil van erge pyn, het die KGB-agente Silas weggesleep. “Ek wil hulle help!” Silas het geskree en baklei om vry te kom. “Ek bly by hulle!”

Die owerhede het hom in ’n motor gedruk en weggejaag, hulle het Silas se gesin in die woestynhitte beseer en gestrand gelaat. Die agente het ’n uur lank gery voordat hulle Silas in ’n gebou ingeneem het waar hulle hom drie ure lank geslaan en ondervra het.

Uiteindelik het hulle hom teruggeneem na die ongelukstoneel en Silas kon sien dat Yelena baie bloed verloor het. Hy het ’n verbyganger voorgekeer en die gesin het ’n ryloopgeleentheid na Ashgabat gekry. “My vrou het in die hospitaal beland en die baba verloor,” het Silas gesê. “Ek het amper my vrou verloor.”

Na herhaalde klopjagte op die huiskerke, verskeie dreigemente en ondervragings, en ’n traumatiese aanval op sy familie wat sy ongebore seun vermoor het, het Silas gesê hy dink nie hulle kan enigiets anders verloor nie. Maar die owerhede het meer gevind om van hulle te neem.

In Turkmenistan ontvang ’n ma gewoonlik die liggaam van haar doodgebore baba vir ’n behoorlike begrafnis, maar die hospitaal het Yelena en Silas sulke waardigheid en afskeid geweier. “Hulle het nie die baba vir haar gegee nie,” het Silas

Onder die Wakende Oog van die KGB

Die intelligensie-arm van die Kommunistiese Party in Sowjet-Rusland, en later die Sowjetunie (USSR), is sedert die Oktober-rewolusie, in 1917, goed gevestig – en gevrees. Maar dit het nie amptelik as die KGB (’n akroniem vir “Komitee vir Staatsveiligheid”) bekend geword nie, tot in 1954.

Om aanvanklik inligting oor hoofsaaklik sy eie burgers te versamel, het die KGB binnekort in ’n wêreldwye spioenasienetwerk ontwikkel wat tegnologiese stiel en posisies van mag en invloed infiltrer. Die KGB het ook inligting versamel oor Christene in die Sowjetunie, insluitend diene in Turkmenistan, wat geweier het om in die Kommunisties-beheerde amptelike kerk te aanbid en te voldoen aan Kommunistiese ideale. Baie Christene is weens hierdie versuime gevange geneem.

Toe die Sowjetunie in 1991 ineengestort het, het die KGB ook ontbind. Die agentskap se taktiek om sy eie burgers te monitor en te terroriseer het egter in baie voormalige Sowjetrepublieke, onder verskillende regeringsinstansies wat bande met Rusland se intelligensiedienste behou het, voortgeduur. In Turkmenistan was daardie agentskap die KNB genoem. Ten spyte van die naamsveranderinge na die ineenstorting van die Sowjetunie, gaan baie wat onder die wakende oog van die KGB geleef het – soos Silas – voort om daardie akroniem te gebruik wanneer daar na hul land se intelligensiediens verwys word. ■

▲ Silas en sy gesin is deur 'n vragmotor van die pad afgery, soos in hierdie illustrasie uitgebeeld word. Sy vrou, Yelena, wat destyds swanger was, het amper gesterf. Hul ongebore kind het nie oorleef nie.

met 'n stem wat bewe van emosie, gesê. “Hulle het ons baba in die vullisdrom gegooi. Yelena het hulle gesmeek om die kind vir ons te gee, maar hulle het nie geluister nie. Ek dink dit was een van die seerste dinge.”

Op 'n manier was dit slegs die begin van die seer. Weke later het KGB-agente Silas weer gearresteer en hom na 'n kamer geneem waar hulle hom met die vuus geslaan, geskop en hom vertrap het. Die slae het etlike dae aangehou. “Dit was een van die donkerste oomblikke van my lewe,” het hy gesê. “Ek het gedink dit sou die einde wees.”

Terwyl die marteling voortgeduur het, het die agente drade aan Silas se vingers en ore gekoppel en hom met hoë elektriese ladings begin skok. Hulle het ook naalde onder sy vingernaels ingestek en sy vingerpunte met groot tange geknyp. Op 'n ander keer het hulle 'n gasmasker op hom gesit wat aan 'n lugtoestel gekoppel was en die lug afgesluit om hom te versmoor.

“Ek het nooit gedink daardie martelmetodes bestaan nie,” het Silas gesê. “Ewe skielik bring hulle al die gereedskap vir marteling in. Dit was baie skrikwekkend, moeilik en seer. Hulle het my van slaap ontnem en elke metodologie wat hulle ontwikkel het om emosionele en fisiese pyn te veroorsaak, gebruik. Terselfdertyd het hulle gedreig om dieselfde ding aan my vrou te doen. Dit was ondenkbaar.”

Benewens die fisiese pyn, het Silas gesê dit het gevoel asof hy onder 'n sterk geestelike aanval was.

“Die geestelike aanval is so werklik, meer as die fisiese aanval,” het hy gesê. “Die enigste geestelike ding wat my deur die donkerste oomblik gedra het, was dat ek Jesus in 'n ander manier gesien het. Jesus se gebed in die Tuin van Getsémané het vir my sin gemaak. Die Here self, 'n volmaakte man, het God gesmeek dat dit nie sou plaasvind nie. Hy was gespanne.

Hy was bekommerd. Hy het selfs bloed begin sweet. Dit het my gehelp om te weet dat Jesus my vrees verstaan het. Die Heilige Gees het daardeur gepraat.”

Terwyl die agente Silas gemartel het, het hulle ook sy Christelike geloof aangeval en probeer om hom te laat twyfel in sy oortuigings. Silas het die pyn beveg en gereageer deur sy getuienis te deel en die Evangelie te verkondig. Maar die agente het net kwaaiër geword en hom uitgeskel oor die kassetopnames van die JESUS-film.

“Jy het 'n radio-TV-stem,” het 'n agent vir hom gesê. “Hoekom doen jy dit? Jy het dit opgeneem en dit versprei en nou is jy in die moeilikheid met ons. Jy kon 'n spreker op nasionale TV gewees het, wat ons president prys en 'n goeie lewe lei.”

'n Agent het Silas aan die keel gegryp en hom gewurg oor die Evangelie wat hy op die kassette verkondig. “Ek was so baie kere gewurg dat ek nie kon praat nie,” het Silas gesê.

Later het Silas opgemerk dat die KGB-agente stilweg die gekonfiskeerde kassette bespreek. En hy het gesien hoe verskeie van hulle 'n kopie vir hulself neem voor die totale aantal kassette op die klopjagverslag aangeteken is. “Dit was ongelooflik om die ander kant van die werk wat God doen, te sien,” het Silas gesê. “Aan die een kant het hulle probeer om die koninkrykswerk te vernietig. Aan die ander kant het hulle die kassette onder mekaar versprei.”

Terwyl die slae voortduur, het die agente gedreig om Silas en sy gesin na die grens te neem. “Ons kan jou daar maklik doodmaak,” het een van hulle gesê.

Uitgeput van die marteling en uit vrees vir nog pyn, het hy uit desperaatheid na God geroep. “Sal U asseblief my lewe neem en my vir Uself neem?” het hy gebid. “Ek kan nie hierdie pyn meer verdra nie. Sal U my help?”

‘N LIG IN DIE DUISTER

Terwyl Silas aangehou is, het KGB-agente die huis waarin Yelena en die kinders gewoon het, gemonitor en besoek. Hulle het haar in die teenwoordigheid van die kinders en die vroue wat hulle gehelp het verbaal en seksueel geteister. “Hulle was beledigend op elke manier anders as om fisies te mishandel,” het Silas gesê. “Maar sy kon hulle met wyse woorde afskrik.”

Uiteindelik het een agent die ander beveel om die teistering stop te sit. En omtrent dieselfde tyd het mense Silas begin ondersteun. Sy verhaal het internasionale aandag verleen toe ‘n Amerikaanse diplomaat in die openbaar gevra het vir sy vrylating en vir die vrylating van ander Turkmeense kerkleiers.

“Hulle houding het skielik verander omdat hulle gesê het sommige in die internasionale gemeenskap het gehoor wat hulle aan ons doen,” het Silas gesê. “Dit het ons eintlik gehelp om nie te lank in die tronk te wees nie.”

Na weke se slae het Silas gehoor dat hy vrygelaat word. Die ander gevange kerkleiers is ook vrygelaat.

‘n Agent wat in die kamer was terwyl Silas besig was om gemartel te word, het met Silas gepraat voordat hy die tronk verlaat het. “Sal jy my vergewe?” vra die man. “Sal jy vir my familie bid? Ek kon nie na die kreet van my hart luister en ophou om jou so te behandel nie, omdat ek bang was hulle sou my in dieselfde posisie sit as ek jou beskerm het en nie hulle bevele gehoorsaam het nie.”

Silas kon weens skade aan sy stembande nie reageer nie, maar hy het later verneem dat die agent dieselfde man was wat vir Yelena opgestaan het.

Alhoewel hy as gevolg van internasionale ondersoek uit die tronk vrygelaat is, was Silas nie vry nie. Owerhede het druk op hom geplaas om ‘n dokument te teken wat hulle beheer oor sy huis gee. En toe hy weier, het hulle hom gearresteer en weer geslaan.

“Hulle het gesê ek het hierdie kriminele dinge gedoen omdat ek die Evangelie verkondig het,” het Silas gesê. “En nou kon hulle my huis konfiskeer en dit sal deur die regering geneem word vir publieke gebruik. Dit was destyds ‘n algemene gebruik.”

Nadat die agente gedreig het om sy kinders dood te maak, het Silas toegegee en die dokument geteken. Toe, om 02:00, het die agente hom geboei en na sy huis geneem, waar hulle ook vir Yelena gedwing het om die dokument te teken.

Die volgende oggend het die KGB teruggekeer en die familie beveel om hul besittings bymekaar te maak en die huis te ontruim. “Ons het net drie ure gehad om te pak,” het Silas gesê. “Toe kom hulle en verseël my huis.”

Met geen heenkome het Silas en Yelena besluit om vir ‘n rukkie in die stad weg te kruip voordat hulle na hul dorpie terugkeer. Hulle het gou gehoor dat die KGB Silas se ouers ondervra het en geëis om te sê waar hy is. Hulle het ook Yelena se familie geteister en op haar pa se motor beslag gelê en haar broer ondervra. Toe het hulle ‘n buurman, wat die leier van ‘n huiskerk was, gearresteer. Hulle het hom ‘n paar dae lank gemartel en hom probeer dwing om Silas se verblyfplek bekend te maak.

“Hy het my gebel en gesê: ‘Man, hulle is agter jou aan. As jy wil bly lewe, moenie hierheen kom nie. Verdwyn.’” Silas en Yelena het besluit dit is tyd om die land te verlaat.

VOORTVLUGTIG

Op 10 Januarie 2001 het Silas en sy gesin voordeel getrek uit ‘n driedaagse pas wat Turkmene toegelaat het om die grens vrylik oor te steek na ‘n buurland, maar hulle het geen voorneme gehad om terug te keer nie. “Ek was steeds bekommerd dat hulle my gaan arresteer en my familie benadeel,” het Silas gesê.

Die gesin het vir drie dae by familie gebly voordat hulle dieper in die land in gereis het om vir die regeringsowerhede, wat met die KGB saamgewerk het en hulle na Turkmenistan kon terugstuur, weg te kruip. Terwyl hy weggekruip het, het Silas ‘n oorweldigende skuldgevoel gehad omdat hy sy land en kerke verlaat het. Hy het ‘n sterk begeerte gehad om sy bedieningswerk aan die kerk in Turkmenistan voort te sit.

“Ek het gehuil: ‘Here, hoekom gebeur hierdie? Ek is lief vir my mense! Ek is lief vir U! Ek wil bedien. Ek wil sien hoe mense die Here aanneem.’” Toe onthou hy Mattheüs 10:23, waar Jesus sê: “*En wanneer hulle julle vervolg in die een stad, vlug na die ander toe.*”

“Dit was van die begin af deel van die Christendom,” het Silas gesê. “Selfs die eerste Christene het dit gedoen, en dit het gedien as uitbreiding van Sy koninkryk.”

Silas het gesê hy het gevoel hoe God vir hom sê: “Vertrou my net en Ek sal voorsien. Ek sal deure oopmaak wat niemand kan toemaak nie. Hou daardie passie en vuur in jou hart en daar sal weer geleenthede kom.”

Kort voor lank het sommige Russiese pastors vir hulle ‘n woonstel voorsien. En twee maande later het ‘n voormalige lid van die Russiese mafia wat ‘n Christen geword het, vir hulle vals ID-kaarte gemaak en hulle in Rusland ingesmokkel.

Kort nadat hulle in Rusland gearriveer het, het God Silas se gebede beantwoord. Sy vermoë om te praat is herstel en hy het weer met ‘n man verbind wat hy jare tevore ontmoet het, wat met ‘n Christelike radiobediening gewerk het. Die man het Silas gevra of hy Christelike radioprogramme in die Turkmeense taal wou skep.

Toe hy gewillig ingestem het, het die twee mans in ‘n klein ateljee in Sint Petersburg, Rusland, begin ontmoet waar hulle 15-minute segmente opgeneem het wat op die stasie se radionetwerk in Turkmenistan uitgesaai is.

“Dit is hoe ons weer betrokke geraak het by die bediening vir ons mense,” het Silas gesê. “Dit was God wat die deur oopgemaak het wat die vyand nie kans gehad het om te sluit nie. Trouens, dit was groot. Baie mense het die Evangelie daardeur gehoor.”

Alhoewel hulle verder van Turkmenistan af was, het Silas se familie steeds die gevaar geloop om deur die KGB in Rusland ontdek te word. Hulle het versigtig beweeg en vir byna ‘n jaar lank onrustig gevoel. Toe het God ‘n gevoel van vrede en sekuriteit voorsien wat hulle vir ‘n baie lang tyd nie gevoel het nie.

‘N GROTER OMVANG

In November 2001 het Silas se gesin vlugtelingsstatus in Noorweë gekry.

Sedertdien het Silas ‘n opname-ateljee gebou en sy uitsaaibediening uitgebrei om daaglikse Bybelonderrig en segmente in te sluit wat Gelowiges en kerkleiers, wat vervolging in Turkmenistan trotseer, te bemoedig. Hy het ook sosiale media gebruik om die Evangelie te verkondig en ondergrondse Gelowiges te bedien.

Hy het gesê dat hy nooit die bediening wat hy vandag het sou kon voorstel toe hy gedwing is om uit Turkmenistan te vlug nie. “Ons het daaglik ’n Turkmeense uitsending van twee-uur lange Bybelonderrig en ander programme,” het hy gesê. “Daardie programme is ook op YouTube. Ons is oral. Mense in Afghanistan, Iran, Saoedi-Arabië en Turkye kyk ons programme. Ons het daaglikse kommunikasie met baie mense van Iran deur middel van Instagram en Facebook. Ons gebruik ook nou Oesbekiese taal. Nie net dit nie, ons het ook met gebaretaalprogramme begin.”

Silas het oor alles wat gebeur het nagedink en gesê hy kan sien hoe God met hom was te midde van sy pyn en hoe Hy in sy hart gewerk het. “Om deur daardie pynlike ervaring te gaan en om in daardie oomblik van swakheid te wees, het my laat beseft dat God my enigste hoop is,” het hy gesê. “Voorheen was ek jonk en aan die brand. Ek het in ’n sekere sin uit my eie krag geopereer. Maar God het my deur hierdie ervaring gewys die krag is nie in my nie; die krag is in Hom. Dit is soos die gedeeltes waar Paulus sê: ‘Ek gaan nie in my krag of prestasies roem nie, maar ek gaan roem in my swakheid omdat die krag van God in my swakheid geopenbaar word.’”

Silas het die KGB-agente vergewe wat sy familie benadeel het en sy ongebore seun vermoor het, veral die een wat berou getoon het om hom te probeer help. “Ek hoop en bid vir sy siel,” het Silas gesê, “dat hy die waarheid vind en

so ook baie ander, selfs onder diegene wat daardie stelsel dien.” Vandag is 94% van Turkmene Soenniet-Moslems en slegs 4% is Christene. Alhoewel baie tyd verloop het sedert Silas en Yelena in Turkmenistan, wat nou ’n ander president het, gewoon het, het Silas gesê die lewe is steeds moeilik vir Christene daar. “Hulle is steeds anti-Christen, maar ek dink dit is op ’n ander vlak as wat dit toe was,” het hy gesê. “Hulle teiken nie Christene of sit hulle agterna soos in die verlede nie.”

Kerke hou openlik byeenkoms in Turkmenistan, maar hulle word nog steeds streng gemonitor. Christene se huise kan te eniger tyd deur owerhede oorval word wat na Christelike lektuur soek, en sommige gesinne aanbid steeds in die geheim. As die regering van ’n Turkmeen verneem wat ’n Christen word, kan daardie persoon teistering en druk trotseer. Dit is ook moeilik vir Gelowiges om buite die land vir Christelike opleiding of bemoediging te reis. SVM help gesinne van gevange

▼ Ten spyte van die wreedheid wat Silas en Yelena onder die KGB trotseer het, het hulle hul vreugde in die Here behou.

pastors en versprei Christelike lektuur regoor die land.

Intussen het huiskerkleiers meer kreatief geword in hul benadering tot die verkondiging van die Evangelie. “Hulle gee nie soos 10,000 ... JESUS-film kassette en versprei dit nie,” het Silas gegrap. “Hulle vind die balans om voort te gaan met hulle bediening, verkondiging van die Evangelie en ... interaksie met die kultuur en die familie.”

Silas het gebed versoek vir die ondergrondse kerke en die Frontlinie-Werkers wat groot risiko’s neem om die Evangelie in Turkmenistan te verkondig. Hy het ook gebed gevra vir die nasie se leiers en lede van die KGB. Hy hoop hulle sal na sy uitsendings luister of sy bediening op sosiale media volg sodat hulle Jesus Christus sal leer ken. ■

▲ As hy terugdink oor sy vroeë dae in die bediening, sê Silas dat vervolging hom gehelp het om te leer om op God alleen staat te maak.

► Vandag verkondig Silas die Evangelie in Turkmenistan deur daaglikse uitsendings wat Bybelonderrig en bemoediging vir Christene wat vervolging trotseer het, insluit.

Vennoot

IN DIE EVANGELIE

OM IN VYANDYDIGE GEBIEDE EN BEPERKTE NASIES TE WERK IS EENSAAM EN MOEILIK. *Dit is noodsaaklik dat Frontlinie-Werkers weet dat mede-Gelowiges saam met hulle in gebed staan en saam met hulle in God se werk belê. Ons nooi u om ons Christenbroers en -susters te ondersteun wat werk om God se koninkryk te bevorder in die wêreld se moeilikste en gevaarlikste plekke om Christus te volg.*

U ONDERSTEUNING MAAK SAAK

Ons organisasie bestaan om Christene te help wat weens hul geloof vervolgd word. Daar is 'n plek vir almal om deel te wees van ons familie, of dit nou is deur bloot ons stories te volg, vir mekaar te bid of 'n projek te finansier. Op watter manier ook al jy kies om betrokke te raak, sal ons dit baie waardeer en jou ondersteuning met dissipline en integriteit eer.

Ons waardeer jou vertroue in wat ons doen.

Gee 'n geskenk wat 'n ewige beloning het – besoek www.persecutionsa.org/donate

Bankbesonderhede is ook beskikbaar op die tweede laaste bladsy.

Divine het ses operasies verduur en was vir maande bedlënd nadat sy ernstig verbrand het in 'n aanval op haar kerk.

Maar die oomblik toe sy fisies bekwaam was, het sy die hospitaal se daaglikse kapeldienste bygewoon.

Haar storie het in ons Oktober 2024 Nuusbriëf verskyn.

BID

Bid vir Christene soos Divine. Bid dat hulle standvastig sal staan in die geloof terwyl hulle van trauma en beserings herstel en dat hulle vertrous sal word terwyl hulle ander wat groot verlies gely het, help troos. Bid dat hulle getroue getuies vir Christus hulle vervolgers sal lei om berou te toon en die Here te leer ken.

HELP VERVOLGDE CHRISTENE

Wanneer Christene weens hulle geloof vervolgd word, voorsien die globale liggaam van Christus bemoediging en ondersteuning, en verseker hulle dat hulle nie alleen is nie. Jou geskenk kan gebruik word om mediese sorg, tydelike skuiling en voedsel te voorsien, en om ander unieke behoeftes te vervul en ons broers en susters toe te rus om vrymoedige getuies te wees.

WAAR MEESTE BENODIG

Die Stem van die Martelare bedien reeds vir meer as 55 jaar ons vervolgte Christenfamilie in die moeilikste en gevaarlikste dele van die wêreld. Jou geskenk aan “Waar Meeste Benodig” sal gebruik word om Christene in vyandige gebiede en beperkte nasies te help asook om ander lede van die liggaam van Christus tot gemeenskap met hulle te trek

Donasie:

Bankbesonderhede: Christelike Sending Internasionaal Nedbank

Rek nr.: 1925-024946 (Tjek)
Takkode: 192505 (Bedfordview)
Verw.: U Naam en Selnommer

Standard Bank

Rek nr.: 02-249-5592 (Tjek)
Takkode: 018305 (Bedford Gardens)
Verw.: U Naam en Selnommer

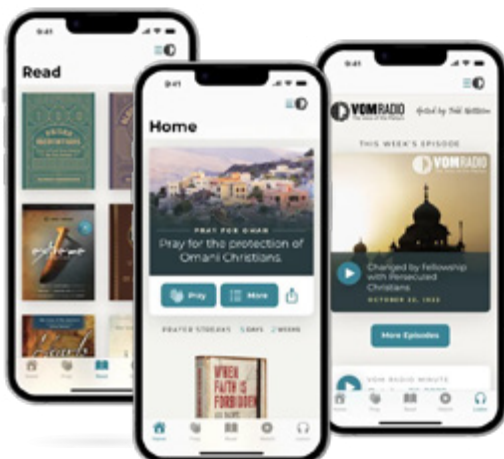
ABSA Bank

Rek nr.: 909-861-7711 (Spaar)
Takkode: 632005 (Bedford Centre)
Verw.: U Naam en Selnommer

Volg ons:

Gebedsondersteuning en Inligtingsbronne:

Laai ons GRATIS “VOM App” op u Slimfoon af.

Tik “Voice of the Martyrs” in die soekveld in op *Google Play* of op die *App Store*.

Daaglikse herinnerings om vir die vervolgedes te bid, navorsing te doen op Vyandige of Beperkte lande en die werk wat SVM daar doen; skakel in by *VOMRadio* plus nog vele, vele meer.

VOM App

Christilike Sending Internasionaal - Die Stem van die Martelare, Suid-Afrika.

CSI | Posbus 7157, Primrose Hill, 1417 Suid-Afrika | Tel: 010 777 0114 (8vm-1nm) | Sel: 076-022-3336 (8vm-5nm)
E-pos: cmi@vomsa.org/bianca@vomsa.org | Webtuiste: www.persecutionsa.org |
[Facebook@cmivomsa](https://www.facebook.com/cmivomsa) | [Instagram@cmi - vomsa](https://www.instagram.com/cmi_vomsa)

Direkteure: Mnr A.B. Illman (Uitvoerend); Pastor R. Marsh; Mnr R. Keir; Mnr D. Kirton

© Toestemming vir die herdruk van enige gedeelte van hierdie nuusbrieff moet van Christelike Sending Internasionaal aangevra word.

Gebedsdagboek

Maart 2025

S	1	JORDANIË	Bid vir Ghazal wat in die hospitaal opgeneem is toe haar man haar erg geslaan het omdat sy haar geloof in Christus geplaas het.
S	2	BURUNDI	Bid vir jong Christenbekeerlinge wat hewige vervolging deur die hegte Moslemgemeenskap trotseer.
M	3	CHAD	Bid dat Christene wat deur familieledede of Islamiete vervolgd word, God se vrede en voorsiening sal ervaar.
D	4	UGANDA	Bid vir die families van 37 studente wat in 2023 in 'n Islamitiese aanval op 'n Christelike skool vermoor is.
W	5	IRAN	Loof God vir die Bybels wat na Iran gesmokkel is. Bid vir die sukses van deurlopende Bybelverspreidings.
D	6	INDIË	Bid vir Pastor Santosh. Sy kerk is gevandaliseer en hy is deur radikale Hindoes geteister en onder druk geplaas.
V	7	SIERRA LEONE	Bid dat die Evangelie die 50% van Sierra Leoners wat Moslems is en 37% wat etniese godsdienste beoefen, sal bereik.
S	8	ERITREA	Bid vir die honderde Gelowiges wat weens hul geloof gevange geneem is, dikwels sonder verhoor.
S	9	MIANMAR	Bid dat baie onder Mianmar se Birmaanse etniese meerderheid tot geloof in Christus sal kom.
M	10	TURKYE	Bid vir Pastor Nurettin wat 'n klein kerkie van Koerdiese Christene lei.
D	11	KOEWEIF	Loof God vir openheid vir die Evangelie onder jonger Koeweiti's en vir die moedige Frontlinie-Werkers wat hulle bereik.
W	12	KASAKSTAN	Bid dat Christene soos Ali en Ismail, wat hul werk weens hul geloof verloor het, God se voorsiening sal ervaar.
D	13	LIBANON	Meer as 'n miljoen Siriese vlugteling het Libanon sedert 2012 binnegekom. Bid dat baie Christus sal leer ken.
V	14	TOGO	Baie Togolese volg tradisionele gelowe. Bid dat hulle bevry sal word van geestelike slawerny.
S	15	KUBA	Bid dat Christenkinders standvastig in geloof sal bly terwyl hulle ateïstiese ideologieë by die skool geleer word.
S	16	DJIBOETI	Bid vir die bevordering van die Evangelie ten spyte van regeringspogings om die Christendom se groei te beperk.
M	17	MAROKKO	Bid vir 'n gees van eenheid in Christelike gemeenskappe en bid dat Gelowiges in geloof sal groei.
D	18	GUINEE	Gebruik Filippense 1:9–11 as 'n gids en bid dat Christene geleenthede sal kry om in Bybelse begrip te groei.
W	19	NIGERIË	Bid vir die vrymoedigheid van Frontlinie-Werkers in gebiede waar Islamitiese geweld algemeen voorkom.
D	20	BHOETAN	Bid vir Christene soos Karna, Deki en Ratno wat werk en burgerskap weens hul geloof verloor het.
V	21	FILIPPYNE	Loof God dat baie Christene in die Moslem-oorheersde Mindanao moedige getuies vir Christus gebly het.
S	22	COLOMBIË	Bid vir die beskerming van Christenkinders wat dikwels gedwing word om by guerrillagroepes aan te sluit.
S	23	AZERBEIDJAN	Bid dat kinders wat Kinderbybels ontvang, hul geloof in Christus sal plaas.
M	24	MEXIKO	Bid dat uitreikbasse in afgeleë gebiede geestelike vrugte sal dra om inheemse groepe met die Evangelie te bereik.
D	25	LIBIË	Bid dat nuwe Christene wat deur hulle families, gemeenskappe en radikale Moslems vervolgd word, standvastig in Christus sal bly.
W	26	OESBEKISTAN	Bid dat ongeregisteerde huiskerke onopgemerk sal bly deur die regering.
D	27	SRI LANKA	Bid dat 'n kerk stewig gevestig sal word in 'n dorpie waar Kersfees-Omgeepakke uitgedeel is.
V	28	AFGHANISTAN	Bid vir Christene wat in die land gebly het en uiterste vervolging deur die regerende Taliban trotseer.
S	29	MAURITANIË	Bid dat inheemse Christene God se vrede sal ervaar; om Islam te verlaat is onwettig in Mauritanië.
S	30	SOMALIË	Meer Somaliërs woon buite die land as binne sy grense. Bid dat Somaliërs oral die Evangelie sal hoor.
M	31	DRK*	Bid vir Divine wat wees gelaat en erg verbrand het toe rebelle haar kerk aan die brand gestee het.

*DEMOKRATIESE REPUBLIEK VAN DIE KONGO